

In De Week Gelegd 41-24, 06-10-2024, Bij de naam noemen

Genesis 2,18-24; Hebreeën2,9-11; Marcus 10,2-16

De paus draaide er bij zijn bezoek aan België niet om heen. Hij sprak uit dat de kerk er voor *allen* is en noemde het beestje bij de *naam*: misbruik door geestelijken is een schande! 'Er is geen plaats voor misbruik (...) Ik vraag de bisschoppen: dek het misbruik niet toe', aldus de kerkleider (*Trouw*, 30-09-2024). Openheid schept ruimte, bevordert het genezingsproces en helpt ónze rol in Gods scheppingsproject op te pakken. Excuses volstaan niet om de wonden te genezen. Er is behoefte aan welgemeende betrokkenheid, aan liefde. Alleen zij is in staat het vastgelopen schip van de kerk vlot te trekken en zo Gods boodschap te verspreiden.

Waar zoveel slachtoffers zich alleen voelen, klinkt Gods woord in het Paradijs als een klarenstoot: *'Het is niet goed dat de mens alleen blijft'*. Mensen met verdriet hebben niet genoeg aan mooie dieren en bloemen om zich heen. Zij hebben een mens nodig die hun hartenpijn verstaat en hen bij hun naam noemt. Wanneer dat gebeurt, weten mensen dat zij niet alleen zijn. Wij zijn geholpen met *médemensen*, die invulling geven aan *Gods Naam*: Ik ben er voor jou. Dan kleurt het leven zich naar het paradijs toe.

Paulus wijst in zijn brief aan de Hebreeën Jezus aan als degene die ons namens God tegemoet komt. Door zijn leven, lijden en dood heeft Jezus ons geheiligd en van een eeuwige eenzaamheid verlost: *'Hij die heiligt en zij die geheiligd worden, hebben één en dezelfde oorsprong'*, zegt Paulus. Zij ligt bij God, die ons geschapen heeft. Wij krijgen van Jezus een *nieuwe naam*. Hij schrikt er niet voor terug ons zijn *broeders* te noemen. Zo groeit het leven naar voltooiing.

Waar mensen er voor elkaar zijn, komt het paradijs tot bloei. Waar een ander *misbruikt* wordt, loopt de weg dood en wordt een naam *geschraapt* uit het 'levensboek'. Oók wanneer we met iemand 'breken'.

Jezus poetst de problemen bij echtbreuk niet weg, evenmin vergroot hij ze. Wél wijst hij op een *kind*, symbool bij uitstek van afhankelijkheid. Welke naam *krijgt* het, of zwijgen we het dood? Hoewel velen er in onze tijd wars van lijken, wijst Jezus op onze afhankelijkheid van elkáár, gave en opgave ineen. Waar God ons allen tot leven roept, mogen wij ons ook geroepen weten ruimte te scheppen, waarin ieders naam tot klinken komt.

